

Arrest

nr. 325 390 van 17 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Chaussée de la Croix 8
1340 OTTIGNIES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat V. HENRION.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, diende op 30 mei 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Verzoeker werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 3 mei 2022, bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Zijn advocaat en voogd waren aanwezig.

1.3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) nam op 23 augustus 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna 'de Raad') vernietigde de beslissing van de commissaris-generaal van 23 augustus 2024 in zijn arrest van 26 april 2024.

1.5. De commissaris-generaal nam op 18 december 2024 de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, die als volgt luidt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Pashtoun afkomstig uit Kakas (gelegen in het district Qarghayi, provincie Laghman), Afghanistan en hebt u de Afghaanse nationaliteit.

Uw vader, S. I., werkte sinds 2015/2016 als geheim agent voor de nationale veiligheidsdienst (NDS). De taliban kwam dit te weten. Eén jaar voor de machtsovername door de taliban (i.e. augustus 2020) pleegde de taliban een bomaanslag tegen uw vader. Uw vader raakte hierbij gewond aan zijn been. Vier à vier en een halve maand voor uw vertrek (i.e. maart/april 2021) stuurde de taliban een dreigbrief. Drie maanden voor uw vertrek (i.e. mei 2021) kwam er een tweede dreigbrief van de taliban toe. In die brieven vroeg de taliban dat uw vader zijn werk voor de NDS stopte. Uw vader bleef echter bij de NDS werken. U verhuisde vervolgens samen met uw ouders, uw broers en zussen naar Mama Mina, gelegen in Jalalabad, Nangarhar. Uw vader diende een klacht in bij de Afghaanse overheid voor de twee dreigbrieven. U verliet Afghanistan samen met uw vader bij de machtsovername door de taliban (i.e. augustus 2021). Jullie reisden naar Iran. In Iran raakte u het contact met uw vader kwijt toen de politie op een menigte schoot. Sindsdien vernam u niets meer van uw vader. Na drie à drie en een halve maand in Iran verbleven te hebben reisde u door naar Turkije, waar u zes maanden verbleef. Vanuit Turkije reisde u met de boot naar Italië. Vandaaruit reisde u verder over land naar België. U verzocht om internationale bescherming op 30 mei 2022, op minderjarige leeftijd. Na uw vertrek kwam de taliban drie à vier keer bij u moeder in Jalalabad langs. Ze zochten u en uw vader. De laatste keer waren ze in uw woning op zoek naar wapens.

U haalde aan dat de taliban u viseert omwille van uw vader zijn werk. U vreest hierdoor vermoord te worden. U haalde ook aan dat de taliban uw broer F. willen rekruteren en wierp op dat u in Afghanistan niet naar school kan gaan omdat de taliban nu verwacht dat u naar de madrassa gaat. Uw advocaat haalde tot slot aan dat u goed integreert in België. U wilt een vrij leven kunnen leiden en wilt nooit onder dwang van iemand anders ergens wonen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten voor: uw originele taskara, twee originele badges van uw vader zijn werk voor de NDS, uw vader zijn originele wapenkaart, verschillende originele attesten en certificaten over uw vader zijn werk, foto's van de originele dreigbrieven die de taliban naar uw vader stuurde, de klacht die uw vader naar aanleiding van de dreigbrieven indiende bij de politie van Nangarhar, een brief van de NDS waarin staat dat zij informatie hebben ontvangen dat het Haqani-netwerk hun interne groepen heeft opgedragen om uw vader te vinden, een attest van een ziekenhuis in Afghanistan waaruit blijkt dat uw vader naar aanleiding van de bomaanslag in mizan 1399 (Afghaanse kalender; september/ oktober 2020) opgenomen werd ter verzorging en een foto van een onbekende persoon.

Op 23 augustus 2024 nam het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de door u ingeroepen asielmotieven niet aannemelijk werden bevonden. U ging in beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en bijkomend gaf u bij de RvV aan dat u tijdens uw verblijf in België geïntegreerd bent en u hierdoor evenmin in staat bent terug te keren naar Afghanistan. U legde verschillende getuigenbrieven neer en een attest van maatschappelijke vorming. Op 26 april 2024 werd de bestreden beslissing door de RvV vernietigd.

De RvV wenste een duidelijk zicht te krijgen op uw reële regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en problemen. Voorgaande in acht genomen, werd u opnieuw uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud.

Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud legde u foto's van uw vader aan het werk neer, foto's van u in België, getuigenissen over u van mensen in België, uw schoolrapport uit Afghanistan en werkattesten en loonfiches uit België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u op het moment van uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS een niet-begeleide minderjarige was.

Om die reden was het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, ten tijde van uw eerste persoonlijk onderhoud van oordeel dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige toen, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het eerste persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het eerste persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Tijdens de procedure in het kader van uw verzoek om internationale bescherming werd u meerderjarig. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend omdat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn.

U haalt aan dat uw vader werkzaam was voor de nationale veiligheidsdienst (NDS) en dat hij hierdoor problemen kende met de taliban. Ook u kende door uw vader zijn werk problemen met de taliban (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS I, d.d. 30/05/2023, p. 16 en 27).

Na verder onderzoek naar uw familiale achtergrond en problemen, zoals gevraagd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, moet worden vastgesteld dat u amper tot geen informatie over de werkzaamheden van uw vader kunt geven, hoewel u steeds in contact hebt gestaan met het thuisfront en u samen met uw vader bent gevlucht (CGVS I, p. 5, 6 en 8; notities van het persoonlijk onderhoud CGVS II, p. 12). Gevraagd naar de taken van uw vader zegt u tijdens uw eerste onderhoud heel vaag dat uw vader, die 17 man onder hem had, misdadigers zocht en die rapporteerde aan zijn baas. En hoewel u denkt dat hij ook vocht met de taliban omdat dat de taak is van iemand die voor het leger of de overheid werkt, weet u het niet zeker (CGVS I, p. 17). Tijdens uw tweede onderhoud weet u amper iets meer te vertellen. Zo werkte hij voor de eenheid 200, maar wat die eenheid specifiek deed behalve informatie verzamelen en die doorgeven aan andere eenheden, weet u niet (CGVS II, p. 7). Gevraagd nog meer te vertellen, haalt u aan dat hij in Koghyani achter de taliban aanging, dat hij er ter plaatse in gewone kleren rondliep en mensen vragen stelde. Wanneer het een kleine ingreep vergde, voerde hij dan zelf de operatie uit, bij een grotere deed hij beroep op een andere eenheid (CGVS II, p. 9). Het is opmerkelijk dat uw kennis over het werk van uw vader allerm minst specifiek is, integendeel zelfs heel oppervlakkig. Het mag bovendien verbazen dat, indien uw vader daadwerkelijk een spion was in een district waar hij niet thuis was, de plaatselijke bevolking zomaar vragen zou beginnen stellen, zeker in Wazir waar, zo bevestigt u, veel gevechten plaatsvonden en dus veel talibanaanwezigheid was (CGVS II, p. 9). Merkwaardig is ook dat u, van zijn 17 collega's, slechts één persoon bij naam kent, A., een Pashai (CGVS II, p. 8). Van waar die persoon afkomstig is in Nangarhar weet u echter niet.

De lijfwacht van uw vader, van wie u een foto neerlegt, kent u niet (CGVS II, p. 9). Op de vraag naar de bekendste talibs die uw vader zou hebben helpen arresteren, aangezien u benadrukt dat hij er veel heeft gearresteerd, moet u het antwoord evenzeer schuldig blijven (CGVS II, p. 9). Dat u zich zelfs tussen beide onderhouden in niet informeerde bij het thuisfront naar de specifieke activiteiten van uw vader, roept vragen op. In de kantlijn valt ook op dat u bij het afleggen van verklaringen bij de DVZ aanhaalde dat uw vader ongeveer 4 of 5 jaar voor de NDS actief was geweest en bij het CGVS zijn loopbaan bijna verdubbelde naar 7 of 8 jaar (vragenlijst CGVS, d.d. 04/11/2022, vraag 3.5; CGVS I, p. 16).

De documenten die u ter staving van de werkzaamheden van uw vader neerlegt zijn niet in staat om bovenstaande bevindingen in positieve zin te wijzigen.

Nergens toont u een bloedband aan met de man waarvan u documenten neerlegt. Deze documenten en foto's kunnen van eender wie zijn. Wat betreft uw taskara dient bovendien opgemerkt te worden dat vreemd genoeg het serienummer ontbreekt in de hoofding. Uw schooldocument waarop staat dat uw vader in 'het leger' actief is, betreft dan weer een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Dit document komt bovendien allerm minst overeen met uw verklaringen tijdens het eerste onderhoud pas de laatste drie maand voor uw vertrek naar Jalalabad te zijn verhuisd (zie infra). Ook blijkt uit de objectieve informatie

waarover het CGVS beschikt (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude** van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

Wat er ook van zij. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query **Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties.

U haalde aan dat uw vader, wegens zijn problemen met de taliban, Afghanistan verliet en vervolgens in Iran vermist raakte (CGVS, p. 16). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hieromtrent.

Wat betreft de verblijfplaats van uw vader legde u namelijk inconsistente verklaringen af. U haalde bij het CGVS aan dat uw vader, wegens zijn problemen met de taliban, Afghanistan verliet en vervolgens in Iran vermist raakte (CGVS I, p. 16). Vooreerst kan herhaald worden dat u bij uw inschrijving bij de DVZ stelde dat uw vader op dat moment nog in Jalalabad, Nangarhar verbleef (Fiche mineur étranger non accompagné, p. 3). Hiermee geconfronteerd kwam u niet verder dan te ontkennen dat u dit gezegd had (CGVS I, p. 25-26). Er kan echter niet ingezien worden waarom de desbetreffende ambtenaar bij de DVZ verklaringen zou noteren die u niet gezegd zou hebben.

U legde tevens wisselende verklaringen af over wie uw reis uit Afghanistan organiseerde. Bij uw inschrijving voor de DVZ stelde u dat uw oom langs vaderskant, H. H. uw reis organiseerde (Fiche mineur étranger non accompagné, p. 4). Uw vader woonde aldus uw verklaringen toen in Jalalabad (Fiche mineur étranger non accompagné, p. 3). Bij uw later interview bij de DVZ stelde u dat uw vader uw reis regelde en tijdens jullie vlucht raakten jullie in Iran van elkaar gescheiden (Verklaring DVZ, vraag 16 en 33). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf u daarentegen aan dat uw vader uw reis tot en met Iran regelde en dat uw oom nadien deze taak op zich nam (CGVS I, p. 22). Geconfronteerd met uw eerdere uitspraken voor de DVZ herhaalde u louter dat uw vader het eerste deel van uw reis regelde en dat uw oom dit sinds u verblijf in Iran overnam (CGVS I, p. 22). Dit verklaart uw eerdere uitspraken voor de DVZ geenszins.

Dat uw advocaat aangeeft dat u bij uw inschrijving bij de DVZ geen kans kreeg om alles uitgebreid uit te leggen, dat het op dat moment niet uitmaakte wie uw reis regelde, ook niet voor de persoon die het interview afnam, dat u dit interview afnam zonder voogd of andere vertrouwenspersoon, dat u deze verklaringen kort na een lange reis aflegde, dat u nog geen idee had over de asielpprocedure in België en dat u niet wist dat uw verklaringen precies en gedetailleerd moesten zijn, volstaan niet als verschoening (CGVS I, p. 28). Van een verzoeker om internationale bescherming – zelfs een minderjarige – mogen ten allen tijde waarheidsgetrouwe verklaringen verwacht worden. Bovendien verklaarde u tijdens uw latere interview voor de DVZ dat uw vader alles van uw reis regelde (Verklaring DVZ, vraag 33).

Dit staat lijnrecht tegenover uw verklaring voor het CGVS dat uw oom een deel van uw reis regelde (CGVS I, p. 22). Wanneer dit interview plaatsvond (04.11.2022) was u bovendien wel al geruime tijd in België en werd u wel bijgestaan door een voogd. Daarenboven ondertekenden zowel u als uw voogd uw verklaringen op de DVZ ter goedkeuring nadat deze u in het Pashtu werden voorgelezen. Uw algemene geloofwaardigheid komt gelet op voorgaande in het gedrang.

Ook haalde u tijdens uw eerste onderhoud aan dat u pas de laatste drie maand voor uw vlucht verhuisd was naar Mama Mina, gelegen in Jalalabad, Nangarhar (CGVS I, p. 6). Dit na het krijgen van twee dreigbrieven gericht aan uw vader in Kakas, Laghman (CGVS I, p. 6). U benadrukte daarbij dat jullie in Jalalabad, in die drie maanden, niets meer hebben ontvangen van de taliban (CGVS I, p. 21). Tijdens uw tweede onderhoud

houdt u echter voet bij stuk dat u reeds zes of zeven jaar in Jalalabad woonde op het moment van uw vertrek en daar steeds school heeft gelopen (CGVS II, p. 4). U benadrukt na confrontatie dit steeds zo te hebben gezegd, wat niet ernstig is (CGVS II, p. 5-6). Bij de DVZ haalde u trouwens aan dat u een jaar voor uw vertrek naar Jalalabad was verhuisd (verklaring DVZ, d.d.04/11/2022, vraag 10). Bovendien kaartte u deze foutieve voorstelling niet aan na het krijgen van de notities van uw eerste onderhoud noch bij de RvV. Dat u wellicht langere tijd in Jalalabad heeft gewoond dan dat u in eerste instantie deed uitschijnen, blijkt bovendien ook uit uw gedetailleerde kennis van de stad (CGVS II, p. 3, p. 5-6). Zoals opgedragen door de RvV werd namelijk uw werkelijke regio van herkomst nagegaan. Na onderzoek dient te worden vastgesteld dat u in de jaren voor uw vertrek uit Afghanistan in Jalalabad hebt verbleven, gezien uw gedetailleerde en correcte informatie over de stad Jalalabad. In Jalalabad zouden u of uw vader geen persoonlijke vervolgingsproblemen meer met de taliban hebben. Vanzelfsprekend ondermijnt bovenstaande tegenstrijdigheid de door u geschetste asielmotieven.

Daarnaast stemmen de door u overhandigde dreigbrieven van de taliban en de klacht van uw vader niet overeen met uw verklaringen. U stelt voor het CGVS dat eerst de bomaanslag plaatsvond tegen uw vader. U geeft aan dat dit één jaar voor de machtsovername gebeurde (CGVS I, p. 14, 15 en 17). De machtsovername vond plaats in augustus 2021, bijgevolg kan – voortgaande op uw verklaringen – aangenomen worden dat de bomaanslag tegen uw vader in augustus 2020 plaatsvond. Uw vader situeerde de aanslag evenwel op 18.03.1400 (Afghaanse kalender; 8 juni 2021), zoals blijkt uit de door u ingediende klacht. De anticriminaliteit-sectie van de politie van Nangarhar bevestigt de aanslag, maar situeert deze op 27 Jawza 1400 (Afghaanse kalender; 17 juni 2021), zoals eveneens blijkt uit de klacht. Het feit dat in de klacht van uw vader twee verschillende data gebruikt worden over het tijdstip van de bomaanslag tegen uw vader en dat deze data bovendien dermate verschillen van uw verklaringen, duidt erop dat er hier geen geloof aan kan gehecht worden. Daarenboven stelt u dat uw vader de klacht niet indiende voor het verwond raken bij de bomaanslag maar wel voor de twee dreigbrieven die uw vader kreeg (CGVS I, p. 15). Dit komt echter niet overeen met de inhoud van de klacht. Er wordt in deze klacht immers met geen woord gerept over de twee dreigbrieven. Bovendien haalt u, zoals reeds aangestipt, aan dat jullie in Jalalabad geen problemen meer hadden gekend, nadat jullie aldus zeven jaar eerder vertrokken waren uit Laghman na te zijn bedreigd (CGVS II, p. 4). Ook deze verklaringen komen allerm minst overeen met de data op de brieven.

Uw bewering dat de dreigbrieven pas verstuurd werden na de bomaanslag (CGVS I, p. 15 en 19) valt verder niet te rijmen met het geheel aan data opgenomen in de dreigbrieven en de klacht die u voorlegde. Zoals hierboven reeds weergegeven wordt in de klacht van uw vader de bomaanslag evenwel enerzijds op 8 juni 2021, anderzijds op 17 juni 2021 geplaatst. De dreigbrieven dateren evenwel van 20.09.1442 (Islamitische kalender; 2 mei 2021) en 05.11.1442 (Islamitische kalender; 15 juni 2021). Dat de door u overhandigde documenten inhoudelijk incoherent zijn blijkt ten overvloede uit het attest van het ziekenhuis in Afghanistan waarin gesteld wordt dat uw vader naar aanleiding van de bomaanslag in mizan 1399 (september/oktober 2020) ter verzorging werd opgenomen. Er kan aldus geen enkel geloof gehecht worden aan de door uw geschetste problemen van uw vader.

Wat betreft die bomaanslag is het opnieuw merkwaardig dat u hier geen enkele specifieke informatie over kan geven (CGVS II, p. 7). Gevraagd de beleving van uw vader na de aanslag te beschrijven, komt u niet verder dan wat algemene feitelijke beschrijvingen (CGVS II, p. 8). Waar in de provincie Kunar de aanslag plaatsvond is u eveneens vreemd, evenals de namen van zijn twee lijfwachten die gewond geraakten. En daar waar u tijdens uw eerste onderhoud aangaf dat uw vader 5 of 10 dagen in het ziekenhuis diende te blijven (CGVS I, p. 18), verbleef hij er tijdens het tweede gehoor 2 weken of 1 maand (CGVS II, p. 8). Volgens het ziekenhuisattest verbleef hij exact 12 dagen in het ziekenhuis.

De vaststelling dat uw verklaringen niet stroken met de documenten die u neerlegt ter staving van uw asielmotieven, ondermijnt ten stelligste de geloofwaardigheid van deze asielmotieven. Daarbovenop maakt deze vaststelling dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van deze documenten. Deze vaststelling doet evenzeer vragen rijzen bij de waarde van de andere door u neergelegde Afghaanse documenten, zoals de brief van de NDS. Opdat documenten bewijswaardig zouden zijn, dienen deze ondersteund te worden door geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. De foto van een onbekende laten niet toe enig risico in uw hoofd af te leiden.

Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de vervolging/de huidige situatie/de verblijfplaats van uw vader toon u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.

Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op

deze persoon en zijn familie. Jij haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat je een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken.

Ook wat betreft uw eigen problemen overtuigen uw verklaringen niet. Zo stelde u initieel voor het CGVS dat de taliban één keer na uw vertrek bij u thuis langskwam, op zoek naar wapens. Gevraagd naar bevestiging of de taliban na uw vertrek één keer langskwamen, antwoordde u "ja" (CGVS I, p. 22-23). U kwam daar echter meteen op terug en stelde dat de taliban in totaal drie à vier keer langskwam (CGVS I, p. 23). Hiermee geconfronteerd kwam u niet verder dan louter te volharden in uw laatste versie waarbij u stelde dat de taliban één keer langskwam om naar wapens te zoeken en nadien nog twee à drie keer langskwam om u en uw vader te komen zoeken (CGVS I, p. 23).

Tot slot is het opmerkelijk dat u verklaarde tijdens uw eerste onderhoud dat uw broer F. tot dan geen problemen kende met de taliban. U stelde dat u door de taliban gezocht werd om zo uw vader te pakken te krijgen (CGVS I, p. 24). U werd daarom door de taliban gezocht toen u 15 jaar oud was (CGVS I, p. 5 en 23). In die optiek is het dan ook opmerkelijk dat uw broer F. - waarvan u op 4 november 2022 beweerde dat hij 13 jaar oud is (Verklaring DVZ, vraag 18) – ten tijde van uw onderhoud in 2023 niet gezocht/gearresteerd werd door de taliban. Hiermee geconfronteerd stelde u dat uw broer "toen 12 jaar" was, wat geenszins verklaart waarom hij momenteel geen problemen kent. Nogmaals geconfronteerd met het feit dat F. bijna dezelfde leeftijd had als toen u Afghanistan verliet, stelde u dat dit uw reden van uw verzoek is, om hem namelijk in veiligheid te brengen (CGVS I, p. 24-25). Dit wijzigt geenszins de conclusie dat het opmerkelijk is dat hij toen nog geen problemen kende met de taliban. Uw advocaat haar repliek dat uw broer nog op een kind leek omdat hij nog niet gepubereerd had en dat twee jaar leeftijdsverschil groot is op deze leeftijd, weet niet te overtuigen (CGVS I, p. 29). Indien het de taliban louter te doen is om – via een arrestatie van iemand van uw familie - uw vader te pakken te krijgen, kan niet ingezien worden waarom deze twee jaar het verschil zouden maken om uw broer al dan niet te arresteren. Daarenboven is uw bewering dat de taliban F. zouden willen rekruteren onlogisch. Gelet op uw vader zijn functie bij de NDS en zijn eerdere problemen met de taliban zou uw broer zijn loyaliteit voor de taliban meer dan gering zijn (CGVS I, p. 24-25). Uw post factum verklaring tijdens uw tweede onderhoud, dat de taliban uw broer, die plots een beperking heeft en slecht te been is, komen slaan, verandert niets aan bovenstaande vaststelling (CGVS II, p. 3).

Gelet op het geheel aan voorgaande kan er geen geloof gehecht worden aan uw beweerd vluchtrelaas.

Voorts haalt u aan in België te zijn opgegroeid en niet terug te kunnen om onder de regels van de taliban te leven omdat u in België doet wat u wilt en in Afghanistan uw eigen huis nog niet kunt verlaten (CGVS II, p. 11-13). U wilt een vrij leven en niet onder dwang ergens wonen. U heeft hier gestudeerd, spreekt de taal, werkt hier en bent in staat met iedereen een gesprek aan te gaan. In Afghanistan zou u zich nergens mee mogen moeien en worden de mensen snel boos, waardoor er een conflict zou ontstaan. U trekt er hier ook op uit met vrienden, uit België of uit het opvangcentrum en ook met meisjes en trekt naar verschillende steden of de kermis (CGVS II, p. 11-13). U werpt verder op dat u in Afghanistan niet naar school zou kunnen gaan omdat de taliban nu verwacht dat u naar de madrassa zou gaan. Er zou ook van u verwacht worden dat u uw baard zou laten groeien. U wilt dit niet omdat u een baard vies vindt (CGVS I, p. 24 en 26). In kader van uw verzoek legde u bijkomend foto's van u in België neer, loonfiches van uw werkzaamheden, brieven over u van mensen in België en een attest van maatschappelijke vorming. De brieven tonen allen aan dat u zich wilt integreren en u plichtsbewust, vriendelijk, sociaal en ambitieus bent.

Er dient desalniettemin te worden besloten dat, hoewel u inspanningen tot integratie op zich lovenswaardig zijn, uw attitude, menselijke contacten en ervaringen in België er niet op wijzen dat u daadwerkelijk verwesterd bent of als dusdanig zou worden gepercipieerd bij terugkeer zodanig dat u het risico loopt in de negatieve aandacht van de taliban te komen en dat u op grond hiervan een beschermingsnood aannemelijk maakt, dan wel dat u hierdoor dreigt niet in staat te zijn de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban, op te volgen. Uit de voorgelegde stukken op zich kan niet blijken dat er bij u sprake is van een gedrag dat gebaseerd is op een godsdienstige of politieke overtuiging waarbij dit gedrag bijzonder belangrijk is voor u dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om terug te keren naar en uzelf opnieuw aan te passen aan de Afghaanse samenleving.

In casu kan worden aangenomen dat u via uw scholing en werk, en uw contacten met leeftijdgenoten en meisjes, kennis hebt gemaakt met bepaalde westerse opvattingen, waarden en normen, zoals ook uw advocaat benadrukt (CGVS II, p. 12), echter dient u aan te tonen dat u zichzelf dergelijke waarden en normen ook daadwerkelijk eigen hebt gemaakt of geïnternaliseerd, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit, derwijze dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde uzelf aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon. Gevraagd hoe u veranderd bent zodat u niet meer terug kan naar Afghanistan verwijst u

louter naar het contact met Belgen en verduidelijkt u dat u bij aankomst in België met niemand een gesprek kon aangaan, maar nu geen probleem meer kent. Verder doorgevraagd, haalt u aan dat u zich veel zaken niet meer kunt herinneren, zonder dit verder te kunnen specificeren (CGVS II, p. 10). U toont aldus niet aan dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, noch dat u omwille van bepaalde opvattingen een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen. De neergelegde foto's tonen aan dat u met school en het opvangcentrum uitstappen maakte, zonder meer. Dat u geen baard heeft en met meisjes optrekt in België, zoals ook blijkt uit de nagestuurde foto's, kan evenmin volstaan om aan te tonen dat u zich niet meer zou kunnen aanpassen. Nergens uit blijkt dat uw uiterlijk dusdanig opvallend en onveranderlijk is dat u bij zijn terugkeer naar Afghanistan hierdoor een doelwit zal vormen voor de maatschappij, de overheid, de taliban of andere gewapende groeperingen. Uw gedrag, houding en uiterlijk in België kunnen niet worden beschouwd als fundamentele kenmerken van uw identiteit waarvan niet kan worden geëist dat u deze zou opgeven, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen, bijvoorbeeld op vlak van kledij, sociale omgang enzovoort, die gebaseerd zijn op de islamitische normen en waarden.

Ook het loutere feit dat u naar een madrassa zou moeten gaan (waar u in het verleden al 2 jaar naar toe ging, CGVS I, p. 6) kan evenwel niet weerhouden worden als een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien moet opgemerkt worden dat uw broers momenteel wel nog steeds naar school gaan en u ook in België geen school meer loopt (CGVS I, p. 8; CGVS II, p. 10). Dat u in België zich de taal eigen maakt, toont aan dat u zich aanpast aan de omstandigheden van uw verblijf in België. U bent echter het Pashtou geenszins verleerd, getuige het feit dat u zich doorheen de procedure heeft laten bijstaan door een tolk Pashtou. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Het loutere gegeven dat u uzelf in geval van terugkeer opnieuw in enige mate zal dienen te conformeren aan de dominante cultuur in Afghanistan en aan de hiermee gepaard gaande restricties, en dat u een baard moet laten groeien, maakt op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin uit.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen**.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar

Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan en ook in 2024 bleef het aantal gedwongen repatriëringen zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen

systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaan en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel u in Afghanistan naar school en de madrassa geweest te zijn (CGVS I, p.5,6). Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van tweeëneenhalf jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Daar waar uw advocaat verwijst naar de steeds veranderende regels van de taliban (CGVS II, p. 12), dient te worden opgemerkt dat u nog een netwerk in uw regio van herkomst hebt, waarmee u nog in contact staat (CGVS I, p. 5, 6 en 8; CGVS II, p. 12), dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft

gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Op basis van bovenstaande beoordeling van de door u ingeroepen asielmotieven kan er u in uw hoofdte niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio vanc herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query **Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van

deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in

verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig **artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie.

Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt**(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdeler die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif.pdf de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 2 februari 2024 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev.pdf) en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de Vreemdelingenwet'), van het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen.

In een eerste middelonderdeel gaat verzoeker in op de motieven van de bestreden beslissing en betoogt dat de problemen met de taliban verkeerdelijk als ongeloofwaardig worden beschouwd en dat de commissaris-generaal naliel de problemen die hij intussen zou kennen omwille van zijn verblijf in Europa ernstig te beoordelen.

Wat betreft zijn leeftijd en kwetsbaarheid wijst verzoeker erop dat hij in België binnenkwam op zeer jonge leeftijd, als niet-begeleide minderjarige, dat de bijzondere maatregelen die werden genomen om tegemoet te komen aan zijn jeugdige leeftijd en maturiteit, onvoldoende blijken en dat *in casu* het van belang is om rekening te houden met het gegeven dat hij aankwam toen hij slechts zestien jaar oud was en dus zeer jong op het moment dat de problemen zich voordeden in Afghanistan en hij het land verliet. Hij wijst erop dat hij nog een kind was en het dus niet meer dan normaal is dat hij niet van alles op de hoogte is.

Wat betreft zijn problemen met de taliban argumenteert verzoeker als volgt: *"1. Verzoekers familiale achtergrond en problemen De verzoeker is van mening dat hij wel degelijk veel informatie kon geven over het werk van zijn vader. Er dient wat dit betreft aan herinnerd te worden dat de verzoeker nog jong was toen zijn vader aan het werk was, en dat hij inmiddels het contact met zijn vader verloor. De informatie waarover de verzoeker beschikt, is dan ook veeleer kinderlijk van aard (NPO 2, pp. 6-9). Hij werkte niet samen met zijn vader, en kan alleen vertellen wat hij zijn vader hoorde zeggen of wat hij kon opvangen. A., één van de collega's van verzoekers vader, kwam vaak bij hen thuis over de vloer. Het is zo dat de verzoeker hem leerde kennen. Voor het overige weet de verzoeker niet veel over de man, en dat kan niet verbazen (NPO 2, pp. 8-9). Wanneer A. langskwam, was hij daar voor verzoekers vader en niet voor de verzoeker zelf. Hij sprak niet veel met de verzoeker, zeker niet over zijn werk of zijn herkomst. Betreffende de lijfwacht van verzoekers vader, preciseert de verzoeker dat hij hem enkele keren kruiste, maar dat hij nooit echt kennis met hem maakte. Hij werd niet aan de verzoeker voorgesteld. Daar verzoekers vader tot op heden verdwenen is, is er niemand aan wie de verzoeker nog meer informatie zou kunnen vragen. Hij ondervroeg wel zijn moeder, maar zij wist zo mogelijk nog minder dan de verzoeker. De verzoeker geeft toe dat het voor hem moeilijk is om in te schatten hoe lang zijn vader nu precies bij de NDS werkte. Hij was op dat moment erg jong, waardoor het inschatten van gebeurtenissen in de tijd en ruimte niet evident is. Aangaande de door de verzoeker neergelegde documenten, wenst hij eraan te herinneren dat hij reeds tijdens het tweede persoonlijk onderhoud aangaf niet drie maanden maar wel vijf jaren in Jalalabad gewoond te hebben. De inhoud van het schooldocument komt aldus wel degelijk overeen met zijn verklaringen. 2. De verblijfplaats van verzoekers vader Vooreerst herhaalt de verwerende partij dat de verzoeker bij zijn aanmelding aangaf dat zijn vader nog in Jalalabad verbleef. Wat dit betreft herhaalt de verzoeker dat hij verward was toen hij aankwam in België en uitgeput door de lange reis. Wanneer hij sprak over Jalalabad, doelde hij op de laatste verblijfplaats van zijn vader in Afghanistan. Tevens zou de verzoeker wisselende verklaringen afleggen over wie zijn reisweg organiseerde. Wat dit betreft, wenst de verzoeker nogmaals te verduidelijken dat zijn vader en hijzelf van elkaar gescheiden raakten in Iran. Daardoor was het zijn paternale oom die de organisatie van zijn reis overnam vanaf dat moment. Ook gaf de verzoeker tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud aan dat hij zes à zeven jaar in Jalalabad woonde, waar hij tijdens zijn eerste onderhoud sprak van drie maanden (NPO 2, p. 4). De verzoeker geeft toe tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud zijn jarenlange verblijf in Jalalabad verzwegen te hebben, en dit op (slecht) advies van landgenoten. Echter heeft hij intussen wél begrepen hoe belangrijk het is om eerlijk te zijn. Daarom maakte hij eveneens verschillende stukken over aan het CVGS die zijn verblijf in Jalalabad kunnen staven (zoals m.n. zijn schooldocumenten). Zijn jarenlange verblijf in Jalalabad lijkt overigens door de verwerende partij niet betwist te worden, gelet op verzoekers gedetailleerde kennis van de stad (bestreden beslissing, pp. 3-4, NPO 2, pp. 6-7). Dat ze enige tijd in Jalalabad hebben gewoond, doet echter geen afbreuk aan het gevaar. Omwille van het werk van zijn vader, is zijn hele familie in gevaar, waar in Afghanistan ze zich ook bevinden. De enige reden waarom zijn familie geen problemen kende met de taliban in Jalalabad, was omdat ze daar voor de machtsovername geen voet aan de grond hadden (NPO 2, pp. 4-5). Ook merkt de verwerende partij op dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Uit de beschikbare informatie blijkt niet dat de familieleden van voormalige ANSF-soldaten aan bepaalde voorwaarden moeten voldoen om door de taliban lastiggevallenen te*

worden. Duizenden Afghaanse families bevinden zich in dezelfde situatie: “...” (Radio Free Europe – Radio Liberty, *'They Call Us Infidels': Former Afghan Soldiers Still Live In Hiding To Avoid Taliban Retribution*, 13 juli 2022, <https://www.rferl.org/a/afghanistan-taliban-revenge-killings/31942162.html>. 2 BBC News, *Fears for relatives as Afghan family finds safety in Droitwich*, 20 juni 2022, <https://www.bbc.com/news/uk-england-hereford-worcester-61865985>). Hij stelt vervolgens dat het belangrijk is dat het EUAA rapport niet uitsluit dat familieleden van leden van het voormalige Afghaanse leger het risico lopen op vervolging, bijvoorbeeld, maar niet uitsluitend omdat ze op zoek zijn naar het familielid in kwestie (EU AA, *Country Guidance Afghanistan*, January 2023, p. 16). Dat familieleden ook om andere redenen kunnen worden gezocht, wordt dus niet uitgesloten. Verzoeker betoogt verder dat de EUAA rapporten *“Targeting of Individuals”* en COI Query eveneens verzoekers verklaringen bevestigen, nu deze verschillende voorbeelden geven van familieleden van leden van het voormalige Afghaanse leger die na de machtsovername werden gedood. Verzoeker citeert vervolgens uit beide rapporten (*Targeting*, p. 68 en COI Query, p. 5). Hij stelt verder dat de taliban nog verschillende keren langs kwamen bij zijn familie op zoek naar zijn vader en verzoeker en dat zij één keer langskwamen en het huis doorzochten op zoek naar wapens om daarna steeds langs te komen met vragen over waar verzoeker en zijn vader zijn. Wat betreft de vaststelling in de bestreden beslissing dat zijn broer F. tot op heden geen problemen heeft gehad met de taliban, wenst verzoeker nog te verduidelijken dat zijn familie in constante angst leeft, maar dat ze op dit ogenblik niet de financiële middelen hebben om ook F. in veiligheid te brengen en wijst erop dat F. een fysieke beperking heeft, wat mogelijk ook verklaart waarom hij tot op heden nog niet lastiggevallen werd (NPO II, p. 3).

Wat betreft de situatie van verzoeker als verwesterde Afghaan na de machtsovername door de taliban meent verzoeker dat verwerende partij naliel de situatie van verzoeker na de machtsovername grondig te analyseren. Hij citeert uit het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 31 maart 2022 (stuk 3) en wijst op het onderzoek van NANSSEN dat in oktober 2021 werd gepubliceerd en waarin wordt besloten dat de reeds zorgwekkende veiligheidssituatie in Afghanistan enkel blijkt te verslechteren en het aantal burgerslachtoffers zeer hoog blijft (stuk 4, p. 7-9) en er geen intern vluchtalternatief meer is (stuk 4, p. 10). Verzoeker verwijst vervolgens naar de adviesnota van het UNHCR van februari 2022 en stelt dat voor verwesterde Afghanen (d.w.z. Afghanen die sinds enige tijd in het Westen verblijven) de situatie bovendien zeer gevaarlijk is geworden en dat ook UNHCR bevestigt dat de huidige situatie ook belangrijke implicaties kan hebben voor personen die reeds voor de machtsovername een negatieve beslissing kregen (stuk 4, p. 10-11). Verzoeker wijst er op dat het niet makkelijk is voor terugkerende Afghanen om hun verblijf in het Westen en blijvende impact ervan verborgen te houden (stuk 15, p. 6); dat verwesteren volgens de taliban en de Afghaanse samenleving gelijk staat aan afvalligheid en gedrag dat indruist tegen de aanvaarde normen en waarden (stuk 15, p. 6-7) en dat Afghanen die na een lang verblijf gedwongen zouden worden om terug te keren, te maken zullen krijgen met daden van vervolging uitgaande van verschillende actoren (stuk 4, p. 15-16). Hij betoogt dat NANSSEN deze bevinding staakt met voorbeelden van Afghanen die terugkeerden na een verblijf in o.a. Australië, Duitsland en Noorwegen en die na terugkeer vermoord of mishandeld werden (stuk 4, p. 16) en dat terugkeerders ook het risico lopen ontvoerd of afgeperst te worden door de taliban omdat ze vermoeden dat zij aanzienlijke rijkdom hebben verworven. (stuk 4, p. 17) en ook een reële vrees kennen tegenover hun gemeenschap (stuk 4, p. 18-19). Verzoeker gaat vervolgens in op het belang van het onderscheid tussen daadwerkelijke en gepercipieerde verwestering (stuk 4, p. 18-19). Hij citeert wat gepercipieerde verwestering betreft, op een arrest van de Raad van 30 oktober 2019 (stuk 4, p. 21, 22) en stelt dat het onderzoek van NANSSEN arresten van de Raad verzamelt die in deze lijn oordeelden (stuk 4, p. 22-23). Wat daadwerkelijke verwestering betreft, verwijst verzoeker naar een EASO rapport van 2017 (stuk 4, p. 25) en betoogt hij dat terugkerende verwesterde Afghanen op zichzelf een specifieke sociale groep zijn (stuk 4, p. 26-29). Hij betoogt dat OSAR bevestigt dat terugkeerders gestigmatiseerd worden in de samenleving (stuk 15) en dat uit onderzoek blijkt dat de overgrote meerderheid van de terugkeerders te maken krijgt met geweld omwille van hun verblijf in Europa (stuk 15, p. 8-9) en dat de actoren van dit geweld variëren van familieleden tot burens en andere leden van de gemeenschap (stuk 15, p. 10-12) en ook de taliban. Verzoeker meent dat van terugkeerders niet kan verwacht worden dat zij het spel meespelen en zich opnieuw aan de regels houden omdat dit tegen het beginsel zou ingaan dat vluchtelingen niet mogen gedwongen worden om ontwijkende maatregelen te nemen (stuk 4, p. 29) en verwijst in dit verband naar de conclusie van NANSSEN (stuk 4, p. 30). Vervolgens betoogt verzoeker dat aan de woorden en beloftes van de taliban inzake terugkeerders niet veel geloof kan worden gehecht en verwijst voor voorbeelden van niet gehouden beloften naar stuk 6 en Human Rights Watch, *Afghanistan: Events of 2021* (internetlink). Verzoeker citeert vervolgens uit een analyse door WeWorld over de situatie van vrouwen en meisjes onder het talibanbewind en stelt dat “Het is aldus zeer duidelijk dat de Taliban de beloftes voor een *“humaner beleid”* niet nakomt. Dit geldt wat betreft Hazara’s en vrouwen en meisjes, en we moeten er aldus, naar analogie, vanuit gaan dat hetzelfde geldt voor verwesterde Afghanen die gedwongen moeten terugkeren, dit in tegenstelling tot de conclusie van de verwerende partij. EASO, ten slotte, bevestigt dat de situatie verschilt per regio, en stelt bovendien vast dat blijkt dat de regels verstrengen in de regio’s waar de Taliban aan invloed wint: “...” (EASO, *Afghanistan Country focus: Country of Origin Information Report*, januari 2022, p. 25). Verzoeker sluit zich aan bij de conclusie van NANSSEN wat betreft terugkeerders na een lang verblijf in Europa (stuk 4, p. 47) en bekritiseert de conclusie van verwerende partij dat uit de beschikbare informatie niet blijkt dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het Westen risico lopen op

vervolging nu slechts naar één rapport wordt verwezen dat dit bovendien niet uitsluit. Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal slechts een gedeeltelijke lezing doet van het EUAA rapport en naliert andere beschikbare informatie te consulteren en met betrekking tot de conclusie van verwerende partij inzake stigmatisering wijst verzoeker op de rechtspraak van de Raad volgens dewelke banden met familie en de gemeenschap cruciaal zijn voor het leven aldaar. Verzoeker wijst er op dat hij intussen een heel andere kleding- en haarstijl heeft, geen lange baard heeft en graag naar muziek luistert.

Verzoeker betoogt vervolgens dat de Afghaanse samenleving bovendien steeds conservatiever blijkt te worden onder leiding van de taliban wat onder meer blijkt uit het gegeven dat het gewone onderwijs meer en meer wordt vervangen door religieus onderwijs, wat ook blijkt uit VN Veiligheidsraad, *The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security*, 28 februari 2024, p. 3. Voorts citeert verzoeker uitvoerig UNAMA, *De Facto Authorities' Moral Oversight in Afghanistan: Impacts on Human Rights*, juli 2024 (internetlink) en Amnesty International, *2024 Afghanistan: New UN Report stresses urgent need for Taliban to roll back on moral policing*, juli 2024 (internetlink) om aan te tonen dat de taliban steeds meer regels opleggen. Verzoeker argumenteert vervolgens: *"De reis naar en zijn verblijf in Europa, en meer bepaald zijn verblijf in België sinds bijna drie jaar hebben een duidelijke impact op de verzoeker nagelaten. De verzoeker acht het onmogelijk om zich te re-integreren in de Afghaanse samenleving die gebaseerd is op het belang van hiërarchie en niet op vrije wil, zeker niet gelet op de recent ingevoerde en verregaande gedragsregels. Zijn vrees om als verwesterd worden gepercipieerd is dan ook reëel, en niet louter hypothetisch. De verzoeker kwam aan in België in mei 2022 en is intussen dus bijna drie jaar in België. De verzoeker heeft het gevoel dat hij hier, in België, open bloeide en opgroeide tot een jongeman. Hij kwam op jonge en beïnvloedbare leeftijd het land binnen en ging in België naar school. Met dit element moet rekening gehouden worden volgens verschillende arresten van Uw Raad⁴³. Het is duidelijk dat de verzoeker ernstige inspanningen leverde om zich te integreren in de Belgische samenleving, en daar dankzij zijn volharding ook daadwerkelijk in slaagde. Sinds zijn aankomst in België, ging de verzoeker in eerste instantie op regelmatige basis naar school. Daarnaast combineerde hij zijn studies met studentenwerk, als werknemer bij een schoonmaak bedrijf. Sinds enige tijd, heeft hij voltijds werk. De verzoeker wordt erg graag gezien door zijn omgeving. Dit bewijzen de verschillende getuigenissen die gedurende de eerste procedure t.a.v. de RvV werden neergelegd. In deze getuigenissen wordt hij o.a. beschreven als makkelijk in de omgang en gemotiveerd, zowel wat betreft het voltooien van zijn studies als wat betreft het leren van de Franse taal. De verzoeker doet, zo blijkt uit de getuigenissen, heel erg zijn best om te leren over de Belgische samenleving en zich te integreren. Bewijs van zijn bereidwilligheid is bovendien de maatschappelijke cursus die hij volgde over de Waalse en Belgische samenleving. De verzoeker doet zijn best om actief deel te nemen aan de Belgische samenleving en hij probeert op eigen benen te staan. Hij heeft zich gebruiken en gewoonten eigen gemaakt die onverenigbaar zijn met de sociaal aanvaardbare gedragingen in een door de taliban geregeerd Afghanistan. Zo is het voor hem zeer natuurlijk geworden om te praten met vrouwen, om hen vragen te stellen en om hun mening te waarderen. Indien de verzoeker, met deze ingesteldheid, naar Afghanistan zou terugkeren en een vrouw zou aanspreken in het openbaar, zou zijn leven onmiddellijk in gevaar zijn. De verzoeker is bovendien niet bekend met de regels en sociaal aanvaardbare gedragingen die door de taliban werden opgelegd, daar hij Afghanistan verliet voor de machtsovername. Daarenboven blijkt uit de beschikbare informatie dat de taliban de laatste maanden steeds meer en meer regels oplegden (supra pp. 23-32). Dit is zeer gevaarlijk, aangezien, zoals hierna (infra, pp. 73-77) wordt aangetoond, de taliban niet vergevingsgezind zijn ten aanzien van personen die hun regels overtreden, laat staan indien het jongens betreft die terugkeren van een lang verblijf in Europa."* Verzoeker besluit dat hij in geval van terugkeer naar zijn dorp zal opvallen en in de negatieve aandacht van de taliban en hun aanhangers zal komen te staan. Hij wijst daarbij op (1) het feit dat hij al bijna drie jaar in België doorbracht (2) het feit dat hij op jonge, minderjarige, leeftijd aankwam (3) de integratie van de verzoeker in België onder meer door zijn scholing, zijn werk, waardoor hij zich verschillende Belgische gebruiken en gewoonten eigen heeft gemaakt die onverenigbaar zijn met de sociaal aanvaardbare gedragingen in Afghanistan (4) het feit dat hij in Afghanistan problemen kende met de taliban omwille van het werk van zijn vader (5) de herkomst van zijn familie uit de provincie Laghman en (6) het risico dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap daar hij lang genoeg uit het land zijn geweest om te "verwestern" of minstens als "verwesterd" beschouwd te worden en er ook redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hij niet meer vertrouwd is met de plaatselijke normen en gebruiken, daar deze fel veranderd zijn sinds zijn vertrek. Hij stelt dat er geen "margin of error" is en dat de taliban elke overtreding zwaar afstraft, te meer wanneer het jongens zijn die terugkeren uit het Westen die de regels overtreden.

Verzoeker gaat vervolgens in op artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Hij citeert uit het arrest van de Raad van 31 maart 2022 en stelt dat het er op aankomt aan te tonen dat de humanitaire crisis in Afghanistan overwegend te wijten is aan de handelingen van de taliban. Hij betoogt vooreerst dat de situatie in Afghanistan na de machtsovername wel degelijk aanzienlijk verslechterde en citeert ter staving uit diverse rapporten van onder meer OHCHR, World Food Programme en UK Home Office en OCHA in een bespreking van de situatie in Afghanistan inzake gezondheidszorg, voedselvoorziening, watervoorziening, werkgelegenheid en de humanitaire situatie.

Daarna gaat verzoeker in op de analyse in het licht van artikel 48/4 § 2 van de Vreemdelingenwet. Hij wijst erop dat het UNHCR in februari 2022 geactualiseerde richtlijnen publiceerde met betrekking tot de

beschermingsnoden van Afghanen waarin ze stelden dat het et vroeg is om beslissingen te nemen en ook EU AA nog een rapport publiceerde in april en dat beiden vaststellen dat er slechts beperkte informatie aanwezig is. Waar Cedoca tot een andere conclusie komt, verwijst verzoeker naar NANSEN Note 2 – 22, Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afgaanse dossiers, 23 juni 2022, p. 23 en stelt hij met verbazing vast dat de commissaris-generaal met geen woord rept over de geactualiseerde richtlijnen van het UNHCR. Hij stelt dat ook 11.11.11. van mening is dat terugkeer niet mogelijk is (11.11.11 en UPINION, *Between a Rock and a Hard Place: Afghan Migrants in Turkey One Year after the Fall of Kabul*, 11 augustus 2022, pp. 8-9 (internetlink), verwijst naar een arrest van de Raad van 31 mei 2022 en stelt dat het voor hem niet eenvoudig is om te achterhalen hoe de situatie op dit moment is voor zijn familie, nu er weinig verbinding is en het moeilijk is om diepgaande gesprekken te hebben. Verzoeker gaat vervolgens in op artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Hij citeert uit het arrest van de Raad van 31 maart 2022 en stelt dat het er op aankomt aan te tonen dat de humanitaire crisis in Afghanistan overwegend te wijten is aan de handelingen van de taliban. Hij betoogt vooreerst dat de situatie in Afghanistan na de machtsovername wel degelijk aanzienlijk verslechterde en citeert ter staving uit diverse rapporten van onder meer OHCHR, World Food Programme en UK Home Office en OCHA in een bespreking van de situatie in Afghanistan inzake gezondheidszorg, voedselvoorziening, watervoorziening, werkgelegenheid en de humanitaire situatie. Hij stelt dat de machtsovername door de taliban voor een abrupt einde zorgde aan de buitenlandse hulp die in Afghanistan geboden werd wat tot de verschrikkelijke toestand heeft geleid die in de aangehaalde rapporten wordt beschreven en besluit dat t de humanitaire crisis in Afghanistan overwegend te wijten is aan de handelingen (of het nalaten daarvan) van de Taliban, en dat de situatie aldus onder artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt, waardoor aan hem de subsidiaire beschermingsstatus toegekend moet worden.

Daarna gaat verzoeker in op de analyse in het licht van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker citeert het arrest van de Raad van 31 maart 2022 en stelt met betrekking tot de informatie inzake het geweld in Afghanistan, stelt vooreerst dat het geweld niet verdween en dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen en citeert UNOCHA, *Afghanistan: Humanitarian Response Plan* (2022), 11 januari 2022, p. 10. Hij wijst er op dat ISKP sinds de overname het aantal aanslagen opdreef en in meer provincies aanwezig is en dat vooral in Jalabad het IS-geweld torenhoog is. Hij stelt dat de situatie volatiel blijft, dat EASO waarschuwt voor banden met Al-Qaeda en verwijst vervolgens naar het rapport van het UK Home Office en de rapporten van ASYLOS en EASO voor een overzicht van de veiligheidsincidenten (ASYLOS, *Afghanistan: COI Repository*, 6 april 2022, pp. 16-48 en EASO, januari 2022). Verzoeker citeert vervolgens uit UK Home Office, *Country Policy and Information Note - Afghanistan: Security situation*, April 2022, pp. 15-16 en stelt dat er de laatste tijd opnieuw berichten in de media verschijnen waaruit blijkt dat het geweld toch weer toeneemt (The Diplomat, *As the World Looks Away, Violence Is on the Rise Again in Afghanistan*, 11 mei 2022, APW, *Tracking disorder during Taliban rule in Afghanistan*, April 2022, p. 5-10). Hij betoogt vervolgens dat ook in de provincie Laghman de afgelopen maanden nog verschillende veiligheidsincidenten plaatsvonden en ook in de provincie Nangarhar waar zijn familie jarenlang in Jalabad woonde en citeert overzichten van veiligheidsincidenten gepubliceerd in South Asian Terrorism Portal (SATP), Laghman (East Afghanistan), oktober 2023 – november 2024, laatste update op 20 januari 2025 en South Asia Terrorism Portal (SATP), *Nangarhar (East Afghanistan): Timeline (Terrorist Activities) - 2024*, laatste update op 20 januari 2025 (internetlinks).

In een laatste onderdeel gaat verzoeker in op informatie met betrekking tot het gevoerde bewind en wijst op het onderzoek van NANSEN van oktober 2021 en een opiniestuk in La Libre Belgique van 23 maart 2022 dat volgens verzoeker duidelijk maakt hoe het aanvoelt om te moeten leven onder Talibanbewind en hoe beslissingen die aan Afghanen de beschermingsstatus weigeren, moeilijk te begrijpen zijn. Verzoeker betoogt dat uit de beschikbare informatie blijkt dat het bewind van de taliban dat in de praktijk gevoerd wordt strenger is dan de taliban-top in de hoofdstad oorspronkelijke verkondigde (Nansen, p. 33) en dat ook het UK Home Office in diezelfde lijn besluit in haar laatste rapport (UK Home Office, p. 24-25).

Hij wijst er op dat vlak na de machtsovername verschillende grove mensenrechtenschendingen werden vastgesteld (UK Home Office, p. 33-35) en dat het leven onder talibanbewind *an sich* risico's met zich meebrengt (Nansen, p. 35-38). Hij wijst erop dat in juli 2023 twee mannen in de provincie Laghman zweepslagen kregen om dat zijn een buitenechtelijke relatie zouden gehad hebben en dat in december 2022 ook de eerste publieke executie plaatsvond. Verzoeker wijst erop dat de misdrijven dateren van verschillende jaren geleden en dat zijn langdurige afwezigheid dus geen rol zou spelen aangezien hij inmiddels niet vergeten zal zijn, temeer gelet op zijn verblijf in een ongelovig land en dat hij dus niet veilig zal zijn. Verzoeker wijst er tenslotte nog op dat niet betwist is dat hij een jonge man is die nu al geruime tijd in Europa verblijft en dat dit persoonlijke omstandigheden zijn die het risico om het slachtoffer te worden van ernstige schade versterken.

Verzoeker vraag in hoofddorde hem te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. Verzoeker voegt de bestreden beslissing en het document pro deo toe aan het verzoekschrift.

3. Over de rechtspleging

De commissaris-generaal is niet verschenen en heeft zich ook niet laten vertegenwoordigen ter terechtzitting. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de commissaris-generaal ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Aanvullende nota's

4.1. Verzoeker legt een eerste aanvullende nota van 5 maart 2025 neer waarin volgend nieuwe element wordt bijgebracht en toegelicht:

1. Arbeidscontract.

4.2. Verzoeker legt ter terechtzitting een tweede aanvullende nota neer waarin volgende elementen worden bijgebracht en toegelicht:

1. Getuigenis leerkracht Frans, mevrouw C.C. van 14 maart 2024;
2. Getuigenis leerkracht wiskunde, mevrouw A. D. van 27 maart 2024;
3. Bewijs maatschappelijke vorming van 30 augustus 2022;
4. Getuigenis collega studentenwerk, mevrouw S. G. van 8 maart 2024;
5. Getuigenis collega studentenwerk, mevrouw A. P. van maart 2024.

5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de

algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon "die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."

6.2. Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. In de bestreden beslissing wordt als dusdanig niet betwist dat verzoeker deze nationaliteit bezit en wordt gesteld dat na verder onderzoek wordt aangenomen dat verzoeker tijdens de jaren voor zijn vertrek uit Afghanistan, gelet op zijn gedetailleerde en correcte informatie over de stad Jalalabad, in deze stad verbleven heeft. Ook verzoekers opgegeven identiteit wordt niet in twijfel getrokken. Verzoekers nood aan bescherming wordt in de bestreden beslissing terecht beoordeeld ten aanzien van Afghanistan.

Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker bij aankomst in België als niet-begeleide minderjarige verzoeker om internationale bescherming werd geregistreerd. Aan verzoeker werd een voogd toegewezen die verzoeker tijdens het eerste persoonlijke onderhoud bij het CGVS vergezelde. Uit de beslissing van de Dienst Voogdij blijkt dat de voogdij een einde nam op [...] 2024. Verzoeker is bijgevolg recent meerderjarig geworden.

Hoewel het Kinderrechtenverdrag heden niet langer op hem van toepassing is, dient te worden vastgesteld dat verzoeker enkele maanden voor de bestreden beslissing genomen na het vernietigingsarrest van de Raad meerderjarig is geworden. Het hoger belang van het kind is krachtens artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet een doorslaggevende overweging die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming. krachtens artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet. Er dient rekening te worden gehouden met de bijzondere kwetsbaarheid van (niet-begeleide) minderjarige verzoekers om internationale bescherming en met hun leeftijd en graad van

maturiteit bij de beoordeling van (de geloofwaardigheid van) hun verklaringen inzake hun vrees voor vervolging.

6.3. Verzoeker beroept zich onder meer op een vrees voor vervolging op grond van zijn profiel als jonge Afghaan die lange tijd in een westers land heeft verbleven. In het verzoekschrift en zijn aanvullende nota benadrukt verzoeker dat hij als niet begeleide minderjarige in België is aangekomen, dat zijn verblijf in België sinds drie jaar een duidelijke impact heeft gehad op verzoeker, dat hij hier naar school is gegaan en actief deelneemt aan de Belgische samenleving en daarbij gebruiken en gewoonten heeft overgenomen die onverenigbaar zijn met wat gangbaar is in het door de taliban geregeerde Afghanistan, waaronder de wijze waarop hij met vrouwen omgaat. Hij verwijst daarbij ook naar landeninformatie inzake het leven onder het huidige taliban bewind, benadrukt zijn jonge leeftijd bij aankomst in België en stelt dat hij het onmogelijk acht zich opnieuw in de Afghaanse samenleving te integreren, gelet op de recent ingevoerde en verregaande gedragsregels en dat zijn vrees om als verwesterd te worden gepercipieerd reëel en niet louter hypothetisch is. Verzoeker legt ter staving van zijn betoog ook een aantal documenten neer met betrekking tot zijn activiteiten en ontwikkeling in België.

6.3.1. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

6.3.2. Het begrip 'politieke overtuiging' houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3 § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en, geïnterpreteerd in het licht van artikel 11 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt.

De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is, kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “*enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land*” (HvJ, C-151/22, *S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip 'godsdienst' omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip 'godsdienst', geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden

uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaltuutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag “*dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald*” (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond ‘behoren tot een specifieke sociale groep’ oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z *tegen de minister voor Immigratie en Asiel*, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89).

Het Hof heeft er ook op gewezen dat vrouwen, daaronder begrepen minderjarige vrouwen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen mannen en vrouwen, al naargelang de omstandigheden in het land van herkomst, kunnen worden geacht te behoren tot een specifieke sociale groep. Deze vereenzelviging hoeft niet noodzakelijk uit politieke of religieuze motieven voort te komen opdat er sprake zou zijn van vervolging in de zin van artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn en kan in voorkomend geval ook opgevat worden als een grond van vervolging die verband houdt met religieuze of politieke overtuigingen (HvJ, 11 juni 2024, C-646/21, *K, L tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*, punten 51 en 52).

Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot de vervolgingsgrond behoren tot een specifieke sociale groep in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip ‘godsdienstige overtuiging’ en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality*, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

6.3.3. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De Taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de Taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 18). De Taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de

facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de 'civic space' wordt door organisatie 'Civicus', een internationaal netwerk van maatschappelijk middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land onttrokken in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en *up-to-date* informatie over het land te krijgen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27).

Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 24). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 94, 101; EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 136). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassa's maar de *de facto*-autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de *American University of Afghanistan* hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto*-autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto*-autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten.

Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om

sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering is verboden - al wordt opbouwende kritiek inzake nog on vervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent tot op zekere hoogte gedoogd - en moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 24; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 24).

De *de facto*-autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de *de facto*-regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale *de facto*-staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*" van 14 december 2023; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", November 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de *de facto*-autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 27).

Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in

overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik en die volgens Afghaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 39). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen, waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"* waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het *de facto*-Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies.

Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 47).

Een professor aan de *American University of Afghanistan* wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over

de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban, alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 44, 80, 116 en EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022). Er zijn ook taliban aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto*-regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de “*geloofsethiek en denkwijze*” van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 december 2021 in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens ‘Der Spiegel’ werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, “*Afghanistan – Country Focus*”, november 2024, p. 44-45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en

hebben *de facto*-immigratieambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met *de facto*-autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel een probleem kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 53-55; Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als *"verwesterd"* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als *"verraders"* of *"ongelovigen"*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*", mei 2024, p. 57-61).

Hierboven werd reeds vastgesteld dat verzoeker als niet-begeleide minderjarige verzoeker om internationale bescherming in België is aangekomen. Volgens zijn op dit punt niet betwiste verklaringen vertrok verzoeker uit Afghanistan in augustus 2021 op vijftienjarige leeftijd en was hij net geen zestien jaar oud toen hij in België aankwam.

Hoewel verzoeker tot de leeftijd van vijftien jaar in Afghanistan opgroeide volgens de toen geldende Afghaanse normen en waarden, kan geen abstractie worden gemaakt van het feit dat hij ook een cruciaal deel van zijn puberteit en adolescentie tienerjaren, een levensfase waarin jongeren zeer vatbaar zijn voor externe invloeden, doormaakt in de Belgische geseculariseerde samenleving en hier op jonge leeftijd aankwam en van de gewijzigde situatie in Afghanistan onder het talibanbewind zoals hierboven beschreven.

De Raad herinnert eraan dat hij ertoe gehouden is een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden te voeren, wat impliceert dat hij zowel de elementen moet onderzoeken waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als die welke zich hebben aangediend nadat de commissaris-generaal de beslissing heeft vastgesteld (HvJ, C-585/16, *Serin Alheto tegen Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 25 juli 2018, punten 106-113). Voorts kan het onderzoek naar de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming zich niet beperken tot een beoordeling van de geloofwaardigheid van de aangehaalde vluchtmotieven en gebeurtenissen voor het vertrek uit het land van herkomst, maar is ook een toekomstgerichte beoordeling vereist van de vrees voor vervolging, rekening houdend met het geheel van de individuele omstandigheden van verzoeker en de actuele situatie in het land van herkomst. In zijn vernietigingsarrest maakte de Raad geen beoordeling van het vervolgingsrisico voor verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan op grond van de ook toen door verzoeker aangevoerde gepercipieerde verwestering.

Verzoeker voegt bij zijn aanvullende nota neergelegd in het kader van het beroep bij de Raad tegen de initiële beslissing van de commissaris-generaal en in het kader van zijn huidig beroep een aantal documenten die betrekking hebben op zijn activiteiten en ontwikkeling sinds zijn aankomst in België als niet-begeleide minderjarige. In de verklaring van mevrouw C.C., lerares Frans als vreemde taal aan het Institut Technique de Morlanwelz van 14 maart 2024 wordt gewezen op verzoekers integratie en mooie vooruitgang inzake zijn schoolse loopbaan. Verzoeker wordt omschreven als een jonge persoon die de taal wil leren, zich heeft aangepast aan onder cultuur en die niet aarzelt om vragen te stellen, wat volgens deze leerkracht eveneens getuigt van zijn grote motivatie om zo snel mogelijk te leren en zich zo goed mogelijk te integreren (aanvullende nota verzoeker, stuk 1). Verzoekers lerares wiskunde aan dezelfde onderwijsinstelling beschrijft in haar verklaring van 27 maart 2024 verzoeker als een aandachtige leerling die geïnteresseerd is om de taal te leren, meewerkt in de klas en ook anderen opzoekt om zich zo goed mogelijk te integreren (aanvullende nota verzoeker, stuk 2).

Het attest van Fedasil Bovigny van 30 augustus 2022 bevestigt dat verzoeker deelnam aan een inburgeringscursus van zestig uren, die ook een bezoek aan het Museum Belvue – Histoire de la Belgique omvatte. Het doel van deze inburgeringscursus bestond er volgens dit attest in om de deelnemers uit het buitenland een goed begrip bij te brengen van de nieuwe economische, sociale politieke en culturele context en van het dagelijks leven in Wallonië en België, hen praktische informatie bij te brengen en hun deelname aan de samenleving aan te moedigen (aanvullende nota verzoeker, stuk 3). In de verklaring van de floor manager van Centreparks Vielsalm wordt verzoeker beschreven als een medewerker die zich gemakkelijk heeft weten aan te passen aan zijn werkomgeving en die zeer toegewijd is aan de hem opgedragen taken. Er wordt ook gesteld dat verzoeker zeer gewaardeerd wordt door zowel zijn collega's als het cliënteel.

Een persoon die samen met verzoeker stagiaire was stelt over verzoeker dat hij een vriendelijke persoon is die zijn werk goed doet en altijd klaar staat om te helpen (aanvullende nota verzoeker, stukken 4 en 5). Verzoeker legt ook een aantal contracten betreffende studentenarbeid voor gesloten tussen verzoeker en Center Parcs Les Ardennes voor waaruit blijkt dat hij in 2023 voor dit bedrijf studentenarbeid heeft verricht in de onderhoudsploeg (AD, documenten, stuk 12) en een aantal foto's waarin hij te zien is tijdens activiteiten in België in het gezelschap van andere jongens en meisjes en vrouwelijke begeleiders (AD, documenten, stuk 13).

Verzoeker licht ter terechtzitting toe dat hij een tijdje als studentenarbeid in Centerparcs heeft gewerkt in de onderhoudsploeg en daarna een deeltijds contract kreeg. Hij verklaart ook dat hij deelneemt aan verschillende uitstappen die door het opvangcentrum worden georganiseerd maar ook soms naar

discotheken gaat en ook carnaval heeft gevierd. Verzoeker stelt dat hij nog steeds moslim is en af en toe naar de moskee gaat en dat het feit dat hij naar discotheken gaat voor hem daarmee verzoenbaar is, aangezien hij er geen alcohol drinkt. Hij stelt verder dat zijn broers in Afghanistan naar school kunnen gaan maar zijn zussen enkel tot het zesde jaar naar school kunnen onder het huidige talibanbewind en dat het voor hen niet toegestaan is om naar buiten te gaan. Verzoeker verklaart verder dat het belangrijk is dat ook meisjes en vrouwen naar school kunnen gaan en studeren en tegen de regels van de taliban te zijn waardoor meisjes en vrouwen binnen moeten blijven. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij de huidige regels van de taliban *“zoals niet naar school gaan en mijn baard laten groeien”* niet kan volgen (NPO I, p. 24) en gevraagd om dit te verduidelijken *“Zoals bv je hebt interesse om school te volgen. Maar ze gaan u niet toelaten om school te volgen, je moet naar de madrassa gaan. Als je hogere studies wil doen, dan heb je geen plek omdat alle universiteiten nu dicht zijn. Ze zeggen tegen jou dat je altijd een baard moet laten groeien. Als ik dat niet wil, dan kan ik dat ook niet doen”* (NPO I, p. 26). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaart verzoeker, gevraagd waarom hij niet kan terugkeren naar Afghanistan: *“Het recht wordt daar niet gerespecteerd, je moet steeds een wapen dragen. Heel jong toen ik vertrokken was, ik ben hier opgegroeid en ik kan niet terug om onder de regels van de taliban te wonen. Ik wil een vrij leven en nooit onder dwang van iemand anders wonen. Ik doe wat ik wil, wil niet gedwongen worden, als ik iets niet wil doen zal ik er geslagen worden”* (NPO II, p. 9). Met betrekking tot zijn werk in een nachtwinkel, waarmee hij begon na Centreparks, verklaart verzoeker dat er ook een Belgisch meisje werkt en dat hij met haar en twee andere Belgische vrienden, leerlingen van een school dicht bij de winkel, vaak optrekt in Brussel als hij niet moet werken (NPO II, p. 2, 11).

Uit dit alles blijkt dat verzoeker, na aankomst in België naar school is gegaan en Frans spreekt en begrijpt, wat ook blijkt uit zijn toelichting ter terechtzitting en zich sinds zijn aankomst in België openstelt voor en actief participeert in de Belgische samenleving, wat onder meer blijkt uit zijn scholing en verworven talenkennis, zijn tewerkstelling en vrijetijdsbesteding. Hij wordt daarbij onmiskenbaar sinds zijn binnenkomst ondergedompeld in een maatschappij die is gebaseerd op opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban. Er kan aangenomen worden dat het verblijf in België van verzoeker, die op jonge leeftijd hier is aangekomen, een impact heeft gehad op zijn opvattingen, wat ook blijkt uit zijn verklaringen over de wijze waarop hij zijn geloof beleeft in België en over de positie en behandeling van meisjes en vrouwen onder het huidige talibanbewind.

Hoger werd erop gewezen dat volgens het Hof van Justitie de vervolgingsgrond ‘politieke overtuiging’ ruim moet worden uitgelegd, dat niet vereist is dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten dat en de perceptie van de politieke aard van de gedachten, meningen of overtuigingen van een verzoeker door de actoren van vervolging benadrukt wordt eerder dan de persoonlijke motieven van de verzoeker. Verder heeft het Hof van Justitie, zoals reeds aangehaald, geoordeeld dat het begrip ‘religieuze overtuiging’ ruim moet worden uitgelegd en dat de vervolgingsvrees gegrond is wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging en dat daarbij van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker zijn afkeer uitdrukt van het taliban regime en de onderdrukking van vrouwen die dit regime kenmerkt en daarmee uiting geeft aan een politieke overtuiging in de zin van de hoger aangehaalde rechtspraak van het Hof van Justitie. Er kan van verzoeker niet worden verwacht dat hij in geval van terugkeer de behandeling van vrouwen door het talibanregime, stilzwijgend zou accepteren. Voorts blijkt ook uit de invulling van zijn geloof in België dat deze afwijkt van de strikte vereisten opgelegd onder het huidige talibanregime, zodat bij verzoeker minstens sprake is van een toegeschreven religieuze overtuiging. Zoals van een verzoeker niet kan worden verwacht dat hij afziet van godsdienstige handelingen die hij wil verrichten en die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging, kan van een verzoeker evenmin worden verwacht dat hij godsdienstige handelingen verricht die niet stroken met de persoonlijke invulling van zijn religieuze overtuiging om zo vervolging te voorkomen.

Gelet op het voorgaande acht de Raad de kans reëel dat verzoeker in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst omwille van zijn huidige opvattingen inzake het talibanregime en de positie van vrouwen en zijn eigen invulling van zijn religie zal opvallen in de lokale gemeenschap en bij de lokale talibanleiders en zal worden gepercipieerd als aangetast of beïnvloed door de waarden en normen van een westerse samenleving.

Voorts blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker verklaarde geboren te zijn in het dorp Kakas in het district Qarghayi in de provincie Nangarhar en zes of zeven jaar voor zijn vertrek uit Afghanistan met zijn familie te zijn verhuisd naar Mama Mina, in Jalalabad, Nangarhar (NPO II, p. 3, 4). Hierboven werd reeds vastgesteld dat niet betwist is dat verzoeker in de jaren voor zijn vertrek uit Afghanistan in Jalalabad in de provincie Nangarhar woonde. In deze provincie is ISKP, een transnationale Salafi-Jihadistische organisatie

die hevig gekant is tegen alles wat westers is, aanwezig. Verder wonen de meeste Salafisten, waarvan een strekking zich achter de taliban schaart en een andere strekking door de taliban met ISKP wordt geassocieerd en geïntegreerd, in Afghanistan in de oostelijke provincies Nangarhar, Kunar en Nuristan en heeft ISKP zich in het verleden op deze provincies gefocust omwille van de diepgewortelde Salafistische ideologie in deze regio (EUAA, *Afghanistan. Targeting of individuals*, August 2022, p. 154-155 en p. 190-192, EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, November 2024, p. 98). De aanwezigheid van ISKP in Nangarhar en de aanwezigheid van andere niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen en de diepgewortelde Salafistische traditie in deze regio kan *in casu* eveneens als een risicoverhogende factor worden beschouwd voor verzoeker. Gelet op hetgeen hierboven werd vastgesteld met betrekking tot verzoekers profiel en traject in België, is de kans reëel dat verzoeker ook door ISKP-aanhangers als on-islamitisch zal gezien worden.

De Raad benadrukt dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55).

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze (en veranderlijke) richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd na de machtsovername en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven en waarmee verzoeker niet vertrouwd is, nu niet betwist is dat verzoeker rond de machtsovername Afghanistan verliet. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat, gelet op zijn jonge leeftijd en individuele omstandigheden, zijn ervaringen en traject en verworven opvattingen tijdens zijn verblijf in België, niet steeds zal kunnen verhullen wanneer hij bij terugkeer naar Jalalabad in de provincie Nangarhar de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven. De Raad acht het daarbij niet onaannemelijk dat verzoeker, door zijn ervaringen hier, al dan niet bewust, een zeker vorm van opstandigheid kan tentoonspreiden wanneer hij wordt verwacht zich te conformeren aan de heersende normen van de Afghaanse samenleving. Wegens verzoekers jonge leeftijd en individuele profiel is het bovendien niet onredelijk in hoofde van verzoeker een gebrek aan zelfinzicht en risico-inschatting aan te nemen. Dit verhoogt verder de zichtbaarheid van verzoeker bij doorreis of bij aankomst in zijn dorp en regio van herkomst en het risico dat hij de negatieve aandacht trekt van de lokale gemeenschap en talibanleiders.

De Raad stipt aan dat de beoordeling over de nood aan internationale bescherming zich niet mag beperken tot een onderzoek van elk element eigen aan verzoeker apart, maar dat het geheel van verzoekers individuele omstandigheden in onderlinge samenhang moet worden gezien. In andere woorden, het cumulatief effect van alle individuele omstandigheden moet in overweging worden genomen.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker wel degelijk een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. De Raad is van oordeel dat gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd, onder meer omwille van zijn traject in België en hier verworven opvattingen gedurende een cruciale periode in zijn ontwikkeling als adolescent, als een persoon die beïnvloed of aangetast is door buitenlandse waarden of de religieuze, morele of sociale normen in het buitenland heeft overschreden.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte religieuze, morele of sociale normoverschrijding of beïnvloeding door buitenlandse waarden. Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als 'verwesterd' beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat, zoals reeds aangehaald, de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen.

In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie door beide partijen bijgebracht, is de Raad van oordeel dat voor verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen op basis van een toegeschreven politieke en religieuze overtuiging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan ook

worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “*enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land*” (HvJ, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen” (UNHCR), punt 36). Gelet op het voorgaande en gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie is de vraag of verzoeker zich nog zou kunnen aanpassen aan de Afghaanse levenswijze niet relevant, nu hierboven is vastgesteld dat hem een politieke overtuiging zal worden toegeschreven die haaks staat op het gedachtegoed van de taliban en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij omwille van deze toegeschreven politieke overtuiging aan daden van vervolging wordt onderworpen ingeval van terugkeer.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wordt de conclusie in de EUAA “*Country Guidance*” van mei 2024 (p. 123) bijgetreden, dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actoren van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA “*Country Guidance*” van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, die niet verschijnt noch vertegenwoordigd is, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien april tweeduizend vijfentwintig door:

K. POLLET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET